

Antoni Amaro

ELS TATTWAS

Els Tattwas (paraula sànscrita que significa el que és autèntic) són figures geomètriques que representen les energies subtils de la Ment i l'Univers i són realment l'essència subtil d'aquestes forces.

Els Tattwas en el treball pràctic són cinc i representen les energies que la Física tradicional identifica amb l'Univers, i la Psicologia profunda identifica amb la Psique

humana:

1. **TEJAS** és l'Element Foc (la Intuïció i el Desig)
2. **VAYU** és l'Element Aire (la Ment i el Pensament)
3. **APAS** és l'Element Aigua (l'Emoció i el Sentiment)
4. **PRITHIVI** és l'Element Terra (la Sensació i el Cos)
5. **AKASHA** és l'Espai pur (l'Èter) (1)

A partir de la combinació i mescla d'aquests 5 Tattwas s'ha creat el **Tarot de Tattwas** que representa tant les energies subtils de l'Univers (Macrocosmos) com les energies de la Psique (Microcosmos).

-URÀ I LES IDEES ARQUETÍPIQUES

En grec el nom d'Urà significa "firmament estrellat". Representa el Tot i allò Primer i per tant no es pot imaginar, precedeix a la Creació física i no té forma. Tots els potencials de

la Creació existeixen a dins d'Urà, són les formes ideals de Plató, el pla que es basa la Manifestació. Per als grecs l'expressió d'Urà es manifestava en els Números i la Geometria. La Ciència i les matemàtiques gregues tenien la suposició de que el Cosmos estava interconnectat, cada aspecte de la vida formava part d'un enorme sistema viu (l'Univers). Per tant el desenvolupament de la Geometria grega es basava en la idea de que l'estructura interior del Cosmos era el Número. Tot el que existeix en la manifestació comença amb una idea abstracta i la forma més pura d'aquesta Idea és el

Número. Primer està l'U que pot expressar-se com un punt o un cercle sense principi ni fi. L'U dona vida al Dos (la línia recta), el Dos al Tres i aleshores es pot formar una figura plana (el triangle i el quadrat) (2). El Número és la qualitat essencial de l'Univers, perquè dona lloc a les figures planes que més endavant es converteixen en sòlides, de les quals la primera és la Piràmide seguida pel Cub. Aquestes formes sòlides, els Sòlids Platònics (3) subjauen a l'estructura del que percebem com realitat manifesta.

El sistema cosmològic, sigui l'Astrologia, la Càbala, la Geometria Sagrada, les Altes Matemàtiques, l'estructura de la Música, són allò que ens ensenya el patró essencial i el funcionament de l'Univers i és la quintaessència que Urà ens revela.

-GEOMETRIA SAGRADA: ELS SÒLIDS PLATONICS

Diversos matemàtics i filòsofs, impressionats per la bellesa i elegància lògica de la Geometria, han pretès utilitzar les idees geomètriques per a explicar l'Univers en que vivim. Es creu que va ser Empedocles (480 – 430 a.C.) qui per primera vegada va associar el Cub, el Tetraedre, l'Icosàedre i l'Octaedre

a la Terra, al Foc, a l'Aigua i a l'Aire respectivament. Plató (447 – 347 a.C.) relacionà posteriorment el Dodecaedre amb la *substància de la que estaven compostes les estrelles*, perquè per aquells temps es pensava que aquesta hauria de ser diferent a qualsevol de les de la Terra. Plató els va emprar com la base d'una Teoria de la Matèria. Pensava a més a més, que el Món solament podia estar format a partir de cossos perfectes, i aquests Elements devien tenir la forma dels sòlids regulars. Segons Plató, el Foc ha de ser un Tetraedre al ser el més lleuger i punyent dels Elements. La Terra ha de consistir en un Cub al ser el més estable de tots. L'Aigua ha de ser un Icosàedre, el sòlid regular que té més possibilitats de rodar fàcilment, per ser el més mòbil i fluid. L'Aire, Plató va observar que “l'Aire és a l'Aigua el que l'Aigua és a la Terra”, i va concloure que l'Aire ha de ser un Octaedre. I finalment, per a no deixar a l'únic sòlid regular que restava, va proposar que el Dodecaedre representaria la forma de l'Univers en la seva Totalitat (4). En el seu diàleg Timeo, Plató posa en boca de Timeo de Locri aquestes paraules: *“El fuego está formado por tetraedros; el aire, de octaedros; el agua, de icosaedros; la tierra de cubos; y como aún es posible una quinta forma, Dios ha utilizado ésta, el dodecaedro pentagonal, para que sirva de límite al mundo”*. (5)

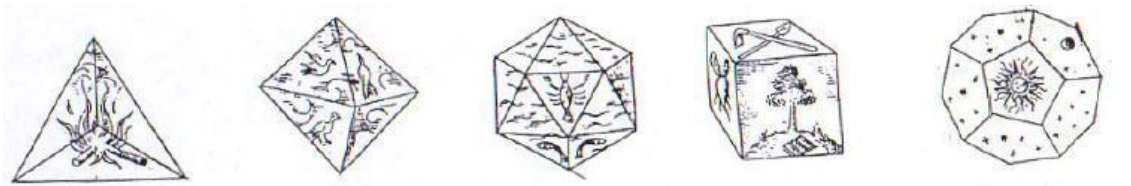
La idea de que els sòlids regulars tenien un paper fonamental en l'estructura de l'Univers va ser presa molt seriosament als segles XVI i XVII quan Johannes Kepler va emprendre la seva investigació de l'ordre matemàtic del món circumdant. A l'època de Kepler es coneixien sis Planetes: Mercuri, Venus, la Terra, Mart, Júpiter i Saturn. Influït per la teoria de Copèrnic, en la qual els Planetes es mouen al voltant del Sol, Kepler va tractar de trobar relacions numèriques que expliquessin perquè existien precisament sis Planetes, i perquè es trobaven a distàncies particulars del Sol. Va raonar que el número de Planetes era sis perquè la distància entre cada par adjacent devia estar relacionada amb un determinat sòlid regular, que són justament cinc. Després d'algunes proves, va trobar una disposició de sòlids regulars i d'esferes tal que cadascú dels sis Planetes tenia una òrbita sobre una de sis esferes. L'esfera externa, sobre la qual es mou Saturn, conté un Cub inscrit, i en aquest Cub s'inscriu alhora vegada l'esfera de l'òrbita de Júpiter. En aquesta es troba inscrit un Tetraedre, i Mart es mou a l'esfera inscrita en aquesta figura. El Dodecaedre inscrit a l'esfera de l'òrbita de Mart té a l'òrbita de la Terra com la seva esfera inscrita, en la qual l'Icosaedre inscrit té inscrita alhora l'esfera de l'òrbita de Venus. Finalment, l'Octaedre inscrit a l'esfera de l'òrbita de Venus té una esfera inscrita, en la qual descansa l'òrbita de Mercuri (6).

També se'ls considera la base de l'estructura de la vida orgànica i de les obres de creació humana. Els podem trobar en la vida animal i orgànica, en els minerals, en el so, en el llenguatge, en la música, en les arts plàstiques, en la arquitectura, en les obres d'enginyeria, etc.

Els cinc sòlids Platònics són:

1. **El Tetraedre** (Foc), les cares del qual són quatre triangles equilàters iguals.
2. **L'Octaedre** (Aire), les cares del qual són vuit triangles equilàters iguals.
3. **L'Icosaedre** (Aigua), que té vint cares conformades per vint triangles equilàters iguals.
4. **El Cub o Hexaedre** (Terra), que és un poliedre, les cares del qual són sis quadrats iguals.
5. **El Dodecaedre** (Univers), que és un poliedre de dotze cares conformades per dotze pentàgons regulars (7).

La relació dels Sòlids Platònics i els Tattwas són els Números i els Elements: El Número U és la Unitat (el Punt). Afegint la unitat a la unitat, es passa del Punt a la Línia, determinada per dos punts, afegint a aquests dos punts un altre punt es pot passar al Pla amb el Triangle i afegint encara la unitat es pot passar a l'Espai amb el Tetraedre. El número 4 simbolitzat pel Tetraedre, o Piràmide és l'última partícula que constitueix els cossos, l'àtom o molècula de la Matèria. I això es relaciona directament amb la divisió de la Personalitat en els Quatre Elements de la Tradició Occidental.

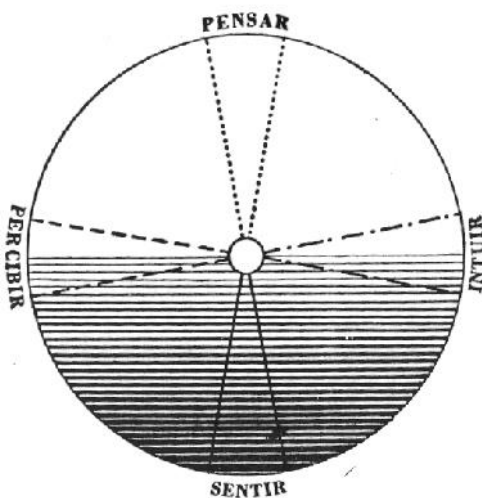
El número Quatre és, en el sentit genèric grec i pitagòric de la perfecció, el número perfecte. El conjunt de la mònada, de la diada, de la triada i de la tètada compren el Tot: el punt, la línia, la superfície i el món concret material sòlid; i no es pot anar més enllà. Així doncs, la suma: $1 + 2 + 3 + 4 = 10$ ja sigui el conjunt, o la tètada de la unitat, de la

dualitat, de la trinitat i de la tètada, ja sigui la dècada, és perfecta i conté el tot. Aquesta suma és la Quintaessència o el Cinquè Element (l'Èter).

L'Èter era un aire extremadament subtil, mesclat amb Foc, i era Diví: per als grecs era el mateix Déu. Aquest Èter estava animat contínuament per un moviment circular i era intel·ligent. L'Èter -que és l'Ànima del món, allò que els homes anomenen Déu- mantenia contínuament les Esferes en el seu moviment circular. D'aquí ve la paraula 'Univers', del llatí *Universus*, (que gira sempre en el mateix sentit). Per a Plató l'Èter era el mateix Déu, i inclús va relacionar les paraules d'Èter', *aither* i 'Déu', *theos* (8). Aquest Èter està animat sobre tot per la necessitat i el desig de corporificar-se a través dels Quatre Elements. Els Tattwas principals són 5 i cadascú es relaciona amb un Element.

-ELS CUATRE ELEMENTS (FOC, TERRA, AIRE I AIGUA) I LES FUNCIONS PSÍQUIQUES

Des del punt de vista històric i occidental la Consciència està dividida en Quatre Funcions. A la Grècia clàssica van ser famosos els 4 Elements d'Empedòcles (495-435 aC.): Aire, Foc, Aigua i Terra que són l'arrel de totes les coses i oposats entre ells, que se separen o s'ajunten segons prevalgui l'odi o l'amor. A l'Edat Mitjana les tipologies estaven basades en els humors orgànics, que eren: la sang (sanguini), bilis (colèric), flema (flemàtic) i bilis negra (melancòlic).

A l'Era Moderna hi ha diferents tipus de classificacions de la Personalitat, però segons va poder comprovar Jung (1921) empíricament existeixen quatre funcions principals psicològiques:

- 1. La Intuïció** és una funció que ens posa en contacte amb el món de les possibilitats, quan pressentim que va a succeir alguna cosa, ho sentim a dins, no sabem exactament a on, però ho sentim.

2. **El Pensament** que consisteix en connectar idees entre si per arribar a un concepte general o a una solució del problema, és una funció intel·lectual que té per objectiu comprendre les coses, cerca conceptes.
3. **El Sentir** és una funció avaluativa, accepto o rebutjo una idea o una cosa segons desprengui sentiments desagradables o agradables, és una funció valorativa, cerca valors.
4. **La Sensació** és una funció que ve dels sentits, que compren totes les experiències provinents dels estímuls dels òrgans sensibles: vista, tacte, oïda, olfacte i gust, així com de les sensacions originades en el nostre cos, ens diu que quelcom existeix (9).

En el Conscient sempre hi haurà la funció més desenvolupada mentre que en l'Inconscient estarà l'oposada sense desenvolupar i per tant en un estat bastant "primitiu". Quan la funció inconscient emergeix, irromp i posseeix la personalitat. És molt important fer conscient la funció "inferior" perquè forma part de l'Ombra i és essencial en el procés psicoterapèutic la integració de la mateixa.

Seguint les investigacions de la Psicologia Analítica la base de la Personalitat té com a estructura els Quatre Elements o funcions:

- **EL FOC** representa la **Intuïció** (capacitat de donar un sentit a la vida i abastar el més gran nombre de possibilitats). També representa l'instint com agressió, l'autoafirmació i la individualitat.
- **L'AIRE** representa el **Pensament** (la lògica i la ment racional). També representa la capacitat de relacionar-nos i la capacitat de decisió.
- **L'AIGUA** representa el **Sentiment** (les emocions i les nostres dependències).
- **LA TERRA** representa la **Sensació** (la relació amb els sentits i el cos). També representa l'instint sexual, la realitat i l'experiència.

-ORIGEN DELS TATTWAS

Els Tattwas són d'origen hindú, i aquesta Tradició afirma que va ser Shiva, el Senyor suprem del Ioga, qui ho va entregar als antics per a la seva evolució espiritual i el desenvolupament dels poders psíquics. Es menciona i es fa públic en un antic llibre de ensenyances tântriques anomenat Shivagama, o "ensenyances de Shiva". Shiva és la tercera deïtat de la "Trimurti" formada per: la Creació Còsmica (Brahma), la Conservació (Visnú) i la Destrucció (Shiva) a la vegada engendrador i destructor, protector i justicier. És un Déu dual: crea, actua i destrueix sense fi, és la contradicció que engendra a la vegada la vida i la mort.

La primera manifestació de Shiva és el "linga" o fal·lus (pedra cilíndrica que sorgeix d'una espècie de vas que representa la vulva). La imatge més popular de Shiva ens el mostra dansant en mig d'un cercle de flames, esclafant als dimonis. És "Nataraja", el "senyor de la dansa", és el símbol de la destrucció permanent del món, però al mateix temps el símbol de l'alliberació de les ànimes. El Déu que a través de la dansa esclafa als dimonis de la il·lusió que ens fan aferrar-nos a la vida (la set de viure).

Shiva és el Déu ambigu del temps. A través d'ell ens condueix a la mort, però també, a través d'ella, a l'alliberació i a la benaventurança ("l'ananda").

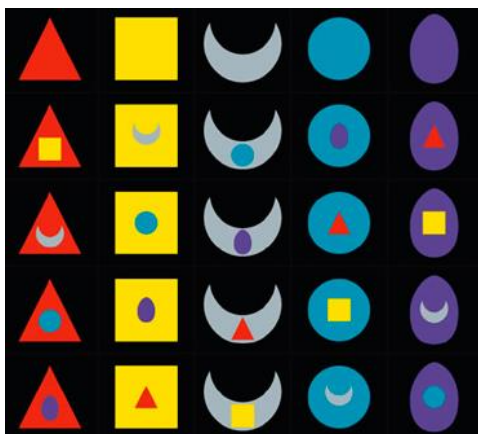
Més enllà de les aparences sexuals, el toro, animal favorit dels santuaris, i el "linga", revelen que Shiva és el Déu del desig, el Déu de la il·lusió d'assolir a Brahma i fondre's amb ell, per tant el Ioga ho entronitza com el seu Déu (10).

Amb els Tattwas, Shiva i Parvati (la seva esposa) creen l'Univers material. Shiva parlant amb la seva esposa sobre la Creació de l'Univers va comentar:

“Tattwa es vibración, tattwa es mi propia conciencia actuando sobre el éter amorfo, sobre la sustancia única, invisible pero real, que todo lo cubre, que todo lo envuelve, que todo lo penetra. Tattwa es mi deseo de crear formas, yo hago vibrar al éter de una determinada manera para que éste sea Aire y de otra para que sea Fuego, con otra vibración creo el Agua y la más lenta es la que genera la Tierra. Tattwa es la forma exacta de la vibración del éter capaz de producir la manifestación visible de un determinado tipo de energía” (11).

Introducció a Occident

A Occident van entrar al segle XIX a través de la confraternitat ocultista de l'Orde Hermètica de la Golden Dawn (l'Aurora Daurada) que va ser creada a Londres l'any 1.888. Els definia com una corrent vital de l'Èter derivada dels Pranas hindús que brollava del Sol com un riu continu. Aquest riu és quíntuple i flueix al voltant de la Terra, vitalitzant l'energia astral. S'utilitzava per a

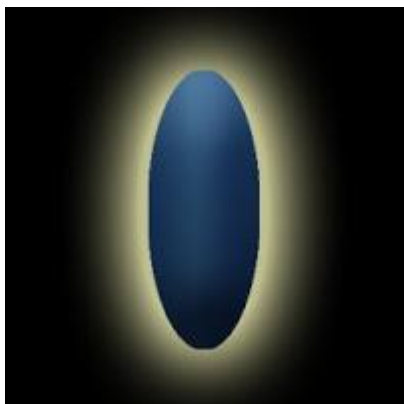
desenvolupar la clarividència.

En el pla físic els Elements no poden estar en estat pur, sense mescla, sinó que a dins de sí mateix contenen els components de tots els altres i per tant, la Golden Dawn dividia a cada Tattwa en 5 corrents o plans: Akasha d' Akasha (l'Esperit de l'Esperit) seria la forma més pura de l'Èter, és a dir, la seva essència més elevada, Vayu d' Akasha seria la qualitat aèria del mateix, Tejas d' Akasha seria l'aspecte fogós i dinàmic de l'Èter, Apas d' Akasha la seva fase fluídica i aquàtica, mentre que Prithivi d' Akasha seria l'aspecte més terrestre de l'Èter. La mateixa divisió de 5 en el mateix ordre, s'aplica als altres Elements. En total existeixen 25 Tattwas (12).

En els anys 90 (última dècada del segle XX) a partir de la combinació i la mescla dels 5 Tattwas José Antonio Portela va crear el **Tarot de Tattwas** que representa la unió de la Tradició Oriental (els Tattwas) i la Tradició Occidental (el Tarot).

-ELS 5 TATTWAS PRINCIPALS

AKASHA:

Correspon a les Idees Arquetípiques d'Espai i Temps

Element: l'Èter o Quintaessència

En el ser humà: El jo i el Self o Sí Mateix

Color: Blau violeta profund

Color complementari: groc-taronja

Figura geomètrica: L'Orla o intersecció de dos cercles

Qualitat: La Oïda

Punt Cardinal: Centre

Mantra: HAM

Centre físic: La corona

L'Èter domina l'esfera dels Elements; però, al mateix temps, hi ha que considerar-lo envoltant i penetrant tots els Elements, dels que és el principi. El seu estat d'indiferenciació que el caracteritza li permet realitzar una veritable «omnipresència» en el món corporal; com diu Shankarâchârya en el Atmâ-Bodha, « *el éter está esparcido por todas partes y penetra a la vez el exterior y el interior de las cosas* » (13).

VAYU:

Correspon a l'energia de la Rotació

Element: Aire

En el ser humà: La Ment, el Pensament, l'anàlisi, la inducció i la deducció

Color: Blau

Color Complementari: Taronja

Figura geomètrica: Un Cercle o un Disc

Qualitat: El Tacte

Punt Cardinal: Est

Mantra: PAM

Centre físic: La gola (14)

La paraula vâyu, derivada de l'arrel verbal vâ que significa «anar» o «moure's», designa pròpiament la bufada o el vent i, com a conseqüència, la mobilitat es considerada com el caràcter essencial de l'Element Aire. Aquest Element, es considera com dotat d'un moviment transversal, moviment en el que totes les direccions de l'espai no aconsegueixen ja el mateix paper, sinó que efectua, pel contrari, certa direcció particular; és el moviment rectilini, el que dóna origen la transversalitat.

TEJAS:

Correspon a l'energia de l'Expansió

Element: Foc

En el ser humà: La Intuïció, la força de la voluntat, el desig i l'autoafirmació

Color: Vermell

Color complementari: Verd

Figura Geomètrica: Un Triangle

Qualitat: La Vista

Punt Cardinal: Sud

Mantra: RAM

Centre físic: El plexe solar (15)

El tercer element és Têjas o Foc, que es manifesta en els nostres sentits com llum i calor; la qualitat que li pertany és la visibilitat i sota els seu aspecte lluminós és com ha de considerar-se el foc perquè només per la llum els cossos es fan visibles.

APAS:

Correspon a l'energia de la Contracció

Element: Aigua

En el ser humà: L'Emoció i el Sentiment

Color: Blanc

Color complementari: Negre

Figura geomètrica: Una Lluna creixent o mig Cercle

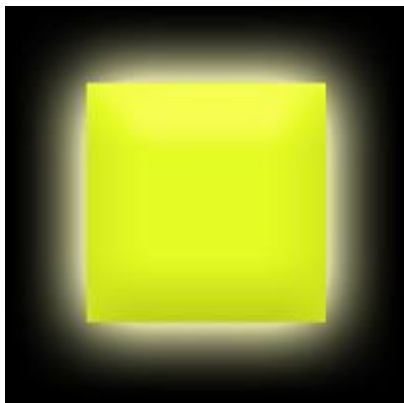
Qualitat: El Gust.

Punt Cardinal: Oest

Mantra: VAM

Centre físic: El sexe (16)

Apas o Aigua, té com a propietats característiques, a més a més del fred, la densitat o la gravetat, que li és comú amb la Terra, i la fluïdesa o la viscositat, que és la qualitat per la que es distingeix essencialment de tots els altres Elements.

PRITHIVI:

Correspon a l'energia de la Cohesió

Element: Terra

En el ser humà: La Sensació i el Cos

Color: Groc

Color complementari: Violeta

Figura Geomètrica: Un Quadrat

Qualitat: L'Olfacte

Punt cardinal: Nord

Mantra: LAM

Centre físic: Els peus (17)

L'últim element és Prithivi o Terra que al no tenir ja la fluïdesa com l'aigua, correspon a la modalitat corporal més condensada de totes; per això en aquest element trobem en el més alt grau la gravetat, que es manifesta en el descens o la caiguda dels cossos.

Bibliografía consultada

- (1) J.A. Portela (2000) *El poder de los Tattwas*, pàgs. 14-24
- (2) L. Greene (2007) *Urano en la carta natal*, pàgs. 27-29
- (3) Platón, (1982) *Diálogos de Platón VI (Timeo)*, pàgs. 200-205
- (4) Ibid. pàgs. 200-205
- (5) Ibid. pàg. 203
- (6) A. D. Aczel (2008) *El cuaderno secreto de Descartes*, pàgs. 205-206
- (7) Platón, (1982) *Diálogos de Platón VI (Timeo)*, pàgs. 200-205
- (8) Platón, (1982) *Diálogos de Platón II Crátilo 410b*
- (9) C.G. Jung (1994) *Tipos psicológicos*, pàgs. 539-554
- (10) S. Kramrisch (2003) *La presencia de Siva*, pàgs. 173-175
- (11) J.A. Portela (2000) *El poder de los Tattwas*, pàg. 13
- (12) I. Regardie (1986) *La Aurora Dorada*, Vol. 4, pàgs. 99-106.

(13) J.A. Portela (2000) *El poder de los Tattwas*, pàg. 28

(14) Ibid. pàg. 28

(15) Ibid. pàg. 28

(16) Ibid. pàg. 29

(17) Ibid. pàg. 29

Reconeixement – NoComercial (by-nc): Es permet la generació d' obres derivades sempre que no es faci un ús comercial. Tampoc es pot utilitzar l' obra original amb finalitats comercials.